PE POLIGONUL OLIMPIC DIN MEXIC

„Unele dintre instalații sînt identice cu cele de la Tunari" — ne declară antrenorul emerit Petre Cișmigiu

„...Dl. P. Cișmigiu, membru al Comitetului tehnic al Uniunii Internaționale de Tir, a inspectat instalațiile noului poligon unde vor avea loc întrecerile din cadrul Jocurilor Olimpice și le-a calificat ca fiind foarte bune. Oaspetele român, un renumit antrenor de pistol viteză, s-a ocupat în același timp și cu construirea diferitelor poligoane printre care se numără și cel din capitala țării sale, București... Dl. Cișmigiu va ține și o conferință despre proba de pistol viteză unde, după cum se știe, este cel mai bun antrenor din lume...".

Și ziarul „NOVEDADES", autointitulat „Cel mai bun ziar din Mexic", a acordat toată atenția vizitei antrenorului Petre Cișmigiu

Aceste frumoase aprecieri la adresa antrenorului emerit, ing. Petre Cișmigiu, le-am găsit inserate într-un număr al cunoscutului ziar „La aficion" care apare la Ciudad de Mexico. Într-adevăr, așa cum am mai anunțat, antrenorul P. Cișmigiu, solicitat de conducerea U.I.T., a făcut o vizită în Mexic pentru a verifica stadiul în care se află instalațiile și poligonul de tir în vederea J.O. La reîntoarcere, am rugat pe tov. P. Cișmigiu să ne împărtășească unele impresii despre cele constatate.

— Lucrările efectuate pentru construirea noului poligon sînt executate într-o proporție de 65 la sută, ele urmînd a fi încheiate în iunie sau iulie. Este vorba de un poligon afectat probelor de pușcă și pistol precizie (la distanța de 50 m) cu 100 de linii (posturi) de tragere. O parte din acest stand este prevăzută cu cimp de tragere și șanț pentru 50 de ținte la 300 m. Mai există un stand cu 8 posturi pentru pistol viteză, cîte două standuri pentru talere și skeet, un stand cu două instalații pentru pentatlon.

— Care sînt caracteristicile acestui poligon?

— Este așezat pe o colină la nord-vestul capitalei Mexicului, fiind orientat spre nord și străbătut de curenți foarte frecvenți de aer din față. Instalațiile la pistol viteză sînt de fabricație „Spieth", iar la skeet, „Laporte", ambele sînt identice cu cele de la Tunari. La pușcă, țintele și instalațiile de semnalizare sînt marca „Hammerli", iar la talere, „Niemrod". Talerele sînt proiectate pe un fond deschis (pe cer), iar luminozitatea este foarte puternică. Acestea cred că vor influența negativ tragerile.

— În privința laturei tehnice, ați avut de soluționat vreo problemă?

— Da! Împreună cu constructorii mexicani am luat unele măsuri pentru a pune în concordanță standurile de tragere cu regulamentul internațional. De asemenea, au fost necesare și unele modificări la construcții pentru a se asigura condiții corespunzătoare de tragere.

— Ce alte contacte ați mai stabilit cu oficialitățile sportive mexicane, care este atmosfera în așteptarea J.O.?

— În timpul șederii mele la Ciudad de Mexico am fost primit cu multă amabilitate de dl. Alejandro Ortega San Vicente — secretarul general al comitetului de organizare a J.O. ca și de către dna. Diana Salvat — șefa protocolului din comitetul de organizare a J.O. În privința întrecerilor propriu-zise, interesul pentru Olimpiadă este enorm și el depășește ori ce alt eveniment. Paginile ziarelor sînt pline, mai mult de jumătate, cu știri, diverse date și comentarii referitoare la marea competiție din toamnă. Mexicul trăiește și se pregătește pentru primirea oaspeților. De altfel, foarte mulți locuitori vor pune la dispoziție casele lor pentru turiști. Am vizitat și locul unde va fi situat satul olimpic denumit Klalplan. Este vorba de o așezare aflată la poalele unui vulcan stins — Ajusco. Se construiesc blocuri pentru fiecare delegație. Cu ocazia lucrărilor au fost descoperite niște piramide aztece, acoperite cu lavă și care — acum — se amenajează pentru a forma un cadru cît mai pitoresc satului olimpic, instalat doar la cîțiva kilometri de cartierul universitar și de faimoasa bibliotecă din Mexico City.

— Desigur că informațiile pe care le-ați cules vor fi într-un fel de folos și în antrenamentele sportivilor români. Ce părere aveți?

— Înainte de a vă răspunde, aș vrea să mai spun că la înapoierea spre țară, m-am oprit la Zürich unde am pus la curent pe dl. Kurt Hassler, președintele U.I.T. asupra stadiului lucrărilor și măsurile luate pentru îmbunătățirea condițiilor tehnice ale standurilor de tragere de la poligonul viitoarelor J.O. Cît privește întrebarea dvs., menționez că sîntem în posesia tuturor datelor tehnice caracteristice fiecărui stand și, se înțelege, vom ține seama de ele în pregătirile sportivilor noștri pentru J.O.

C. COMARNISCHI

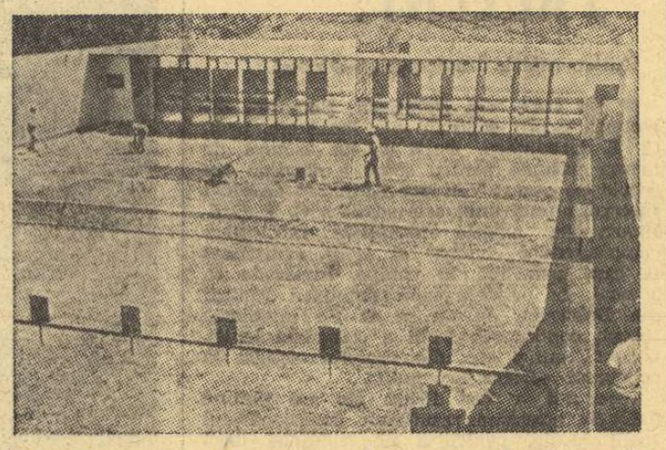

Vedere parțială a poligonului unde vor avea loc întrecerile de tir la J.O.

Învinși la Berlin, copiii de la Dinamo au obținut totuși rezultate remarcabile

A treia întîlnire de înot dintre selecționatele de copii ale cluburilor Dinamo București și Dynamo Berlin, desfășurată la Berlin, într-un bazin de 50 m, s-a încheiat cu victoria gazdelor, la scorul de 68—51. Primele două întreceri reveniseră dinamoviștilor bucureșteni.

Deși învinși de această dată, tinerii înotători din Capitală au obținut primul loc în 12 probe și au realizat o serie de performanțe remarcabile. Iată pe cele mai bune: *Anca Groza* (cîștigătoare a 5 curse la categoria 11—12 ani): 200 m delfin 2:56,6, 200 m bras 3:08,7, 200 m liber 2:40,5 (record copii cat. B), 100 m liber 1:11,5, 100 m bras 1:30,2, 100 m delfin 1:20,4; *Liviu Copcealău* (cîștigător a 4 curse la categoria 13—14 ani): 100 m liber 1:04,0, 100 m delfin 1:10,5, 200 m delfin 2:35,3, 200 m liber 2:21,5; *Gabriel Popovici* (cîștigător a 2 curse, categoria 11—12 ani): 100 m bras 1:27,3, 200 m bras 3:08,1; *Liliana Burlacu* (cîștigătoarea unei curse la categoria 13—14 ani): 100 m bras 1:27,1; *Teodor Nuțeanu* (categoria 13-14 ani): 100 m spate 1:13,2; *Eugenia Cristescu* (categoria 11-12 ani): 200 m spate 3:09,2; *Teodor Nicolae* (categoria 11-12 ani): 100 m delfin 1:15,0, 200 m delfin 2:49,6, 200 m liber 2:37,5 (record de copii cat. B).

BUNE ȘI RELE

● După partidele **Politehnica—Progresul (f)** și **Rapid—I.C.F. (m)**, normal ar fi fost ca jucătoarele și jucătorii să fie cei mai obosiți. Totuși, nu a fost așa. Cel care a transpirat mai mult a fost apreciatul antrenor **Grigore Avachian.** Și iată de ce. **Ei a condus timp de 3 ore, cît au durat meciurile, două formații: Progresul (f) și Rapid (m). Cu prima a fost înfrînt (dar învingătoarele sînt campioane!), iar cu a doua a cîștigat. La sfîrșitul jocurilor, încă sub impresia tensiunii lor, spunea: „Cu fetele am pierdut, dar nu puteam realiza mai mult. Cu băieții, în schimb, am avut o mare satisfacție. Cînd am văzut că joacă Nedef și nu are cine să-i conducă de pe margine, am fost liniștit. Ceea ce am bănuit s-a adeverit. Studenții au încercat lucruri de „efect" și cînd au văzut că nu le reușesc erau deja învinși. Cr. Popescu și Predulea au oferit după primele 15 minute de joc, un adevărat recital, la care I.C.F.-iștii, fără antrenor, priveau neputincioși. În afara celor doi, au mai jucat bine Tursugian (care a muncit mult), Radu Popovici și Ivan".**

● Un amănunt despre **Tursugian**, pentru care sperăm ca antrenorul **Avachian** să nu se supere. Cu cîteva ore înaintea partidei de baschet, „Tursu" mai jucase și un meci de handbal, dar acest lucru nu l-a împiedicat să fie unul dintre oamenii de bază ai rapidiștilor.

● **La Galați, Politehnica** din localitate a înregistrat al doilea eșec consecutiv în fața înfocaților susținători. Antrenorii celor mai bune echipe din țară plecau pe malul Dunării cu multe griji. Încă o înfringere, și mitul invincibilității se va destrăma definitiv. **Ioneci, Moraru, Chivulescu** și antrenorul **Petrică Vasiliu** nu au nimic de zis? La **Universitatea Cluj, Horia Demian** a început să-și dirijeze tot mai bine coechipierii, iar roadele încep să se vadă. Un motiv în plus de mulțumire pentru dr. **Mircea Bugnariu,** care speră să participe la turneul final al celor 4.

● Echipa feminină **Politehnica București** — din ce în ce mai bine. De la un meci la altul crește potențialul valoric al acestei formații. De-ar ține-o tot așa! Nădăjduim că de acest lucru se va ocupa antrenorul **Grigore Costescu,** iar viitoarele partide internaționale ne vor face să uităm meciurile cu campioana Ungariei în „C.C.E." și, în special, de... **Hegedus.**

● **Dinamo — Comerțul Tg. Mureș.** Am crezut că s-a trecut la baschet redus. La încălzire, ambele echipe au apărut cu cîte 8 jucători. Antrenorul bucureștenilor, **Dan Niculescu,** ne-a explicat: **„Dragomirescu și Giurgiu** au examene la I.C.F., iar **Roșu** își satisface stagiul militar". La Comerțul — liniște deplină!

● **Am aflat că cei doi dinamoviști au dat examenul practic la atletism. Dragomirescu** a impresionat prin forță și detentă, iar **Giurgiu** prin tehnica ireproșabilă a trecerii gardurilor și stilul curat la săritura în înălțime!

● **Politehnica București** a pierdut la **Universitatea Timișoara.** Oare baschetbaliștii bucureșteni au dormit în noaptea premergătoare meciului, sau nu avut un nou „ceai"... pe melegaguri bănățene?

Paul IOVAN

„Cupa Școlii sportive nr. 2"

De curînd, sala de la stadionul Republicii, a găzduit prima ediție a „Cupei Școlii sportive nr. 2" la tenis de masă. Au luat parte jucători și jucătoare reprezentînd opt cluburi: Școala sportivă nr. 2 (49 de participanți), **Progresul** (2), Flacăra (6), Spartac (16), Constructorul (11), Voința (8), Bere Grivița (4), MTTc. (5). *Rezultate, cat. 8—10 ani, FETE, SEMIFINALE:* Mariana Axinte — Monica Onea 2 —0, Lăcrămioara Negoescu — Dorina Popa 2—0, *finala:* Lăcrămioara Negoescu — Mariana Axinte 2—0, *BAIEȚI, semifinale:* Niculescu — Nicolau 2—1, Mindra — Hreniuc 2—0; *finala:* Niculescu — Mindra 2—0; *cat. 11—12 ani, FETE, semifinale:* Gabriela Tulcea — Anca Năstase 2—1, Filofteia Niculescu — Adriana Păuna 2—0, *finala:* Gabriela Tulcea — Filofteia Niculescu 2—0; *BAIEȚI: semifinale:* Buzescu — Cristescu 2—0, Hentz — Blănaru 2—0, *finala:* Hentz — Buzescu 2—0; *cat. 13—14 ani, FETE, semifinale:* Mihaela Lunțeanu — Amelia Tăranu 2—1, Elena Condicaru — Elvira Maeron 2—0, *finala:* Mihaela Lunțeanu — Elena Condicaru 2—0. *Clasament general: 1. Șc. sp. nr. 2* (antrenor Geta Pitică) 135 p., 2. Spartac 50 p., 3. Voința 33 p., 4. Constructorul 18 p., 5. Bere Grivița 14 p., 6. Flacăra 6 p., 7. MTTc. 5 p., 8. Progresul 3 p.

Cîștigătorii Cupei Școlii sportive nr. 1, la minibaschet

Întrecerile de minibaschet dotate cu Cupa Școlii sportive nr. 1 București s-au încheiat. După partide foarte disputate, au fost stabiliți cîștigătorii: *băieți, 8—10 ani:* Șc. sp. nr. 1 București (prof. *Stelian Gheorghiu*), *fete,* Șc. sp. Satu-Mare (prof. *Maria Bot*); băieți 10—12 ani, Șc. sp. nr. 2 București (prof. *Gh. Chiraleu*), *fete,* Șc. sp. nr. 1 București (prof. *Gh. Vurtejanu*).

„TORINO A FOST DOAR O ESCALĂ"...

După întoarcerea de la **Torino,** floretistele noastre frunțașe și-au reluat pregătirile, parcă, într-un ritm și mai susținut. **Ecaterina Iencic** lucrează cu **Ileana Drimbă, Suzana Ardeleanu** se antrenează în compania **Iuditei Haukler,** iar **Ana Ene** are drept sparring-partener pe **Olga Orban-Szabo.**

Profit de un scurt răgaz acordat de antrenorii **Andrei Vilcea** și **Alexandru Csipler,** pentru a mă adresa **Olgăi Orban-Szabo:**

— Mai întîi, felicitări pentru „Cupa campionilor europeni"!

— Mulțumesc. Cupa a și trecut în vitrina cu trofee a clubului Steaua. Acum dorim să obținem, în continuare, și altele. Torino n-a fost decît o escală. Ne-a deschis apetitul...

Căpitanul echipei reprezentative s-a referit, în primul rînd, la tradiționala competiție feminină de floretă de la Como (Italia).

— După părerea mea, „Floreta de argint" este cel mai mare și mai dificil turneu internațional din acest sezon. De obicei, la Como, se adună elita floretei feminine de pe continent și chiar din lume. Sînt informată că și-au anunțat participarea și trăgătoare din America și din Asia. Deci, un veritabil campionat mondial, neoficial. De altfel, în evidența Federației internaționale de scrimă, turneul de la Como face parte din categoria concursurilor A, adică a celor mai importante, de talia mondialelor și a J.O. În acest an olimpic, Como va constitui un foarte bun sondaj pentru Ciudad de Mexico. O... escală obligatorie.

— Dar, nu singura...

— Nu, desigur. Pînă la marea confruntare olimpică vom mai avea două escale — una în țară, la **Brașov,** prilejuită de

INTERVIU CU OLGA ORBAN-SZABO

cvadrunghiularul **România — Franța — Italia — Ungaria** și alta la **Budapesta.** În orice caz, la finele lunii august se va ști exact cine merită biletul de avion pentru Olimpiadă...

— Succesul de la Torino este un indiciu că floretistele noastre pot nutri speranța obținerii unui asemenea bilet...

— Pînă acum, fetele din lotul nostru de scrimă s-au prezentat bine, în special **Ecaterina Iencic,** care s-a impus ca fiind cea mai ofensivă dintre noi. De asemenea, **Ileana Drimbă** și **Ana Ene.** Mă bucură mult revenirea pe primul plan a Anei Ene. Între sportiva de astăzi și cea de anul trecut, de la Montreal, este o diferență considerabilă. Sporului de vitalitate i-a adăugat multă tehnică și finețe.

— Dacă, să zicem, J.O. n-ar avea loc în toamnă, ci mult mai aproape, peste o lună, două, cum a-i vedea „4"-ul României?

— Cred că la ora aceasta cea mai bună formulă de echipă ar fi **Ecaterina Iencic, Ileana Drimbă, Ana Ene...**

— ... și Olga Orban-Szabo.

— Da. Este o echipă care, în sfîrșit, și-a găsit cadența. Ne completăm una pe alta, știm cînd să forțăm și cînd să ne îngăduim un respiro pe planșă. Acest lucru este foarte important. Acum, antrenorii **Andrei Vilcea** și **Alexandru Csipler** se ocupă asiduu de omogenizarea tehnică și tactică a acestui „4", care a și oferit unele satisfacții. Deocamdată... europene.

— De J.O. ne despart, însă, mai bine de șase luni. Ai putea să anticipezi un succes românesc în capitala Mexicului?

— La o asemenea distanță, desigur, un pronostic ar fi hazardant. Ceea ce aș dori să rețineți este, însă, că lotul nostru este mai decis ca oricînd să-și asigure definitiva consacrare. Iar o medalie — la echipe sau la individuale — într-o confruntare sportivă olimpică, constituie cel mai bun prilej.

Și, după o pauză, parcă pentru a-și formula o concluzie, Olga a ținut să adauge:

— Toată lumea vorbește cu entuziasm de băieți, de floretiști, pentru succesul lor de la mondiale, pentru recenta confirmare de la Paris. Eu vă rog să aveți aceeași încredere și în posibilitățile noastre...

O promisiune. Poate chiar un angajament...

Tiberiu STAMA

La „Progresul" Brăila sportul de masă hibernează!

Sportul de masă în cea mai mare uzină brăileană — *„Progresul"* — hibernează. Din toamnă, cînd 40—50 de tineri (incertitudinea este a interlocutorului nostru, *Nicolae Neța,* președintele clubului sportiv de pe lîngă uzină) au participat la un cros, și de cînd campionatul de fotbal pe întreprindere s-a întrerupt (după numai 2 meciuri) „viața" a luat alt făgaș. Oamenii din uzină vin la lucru dimineața și pleacă după-amiază acasă, ca și salariații clubului. Ultimii pleacă însă după ce 8 ore pe zi (și poate și în timpul liber) se „chinuiesc" să găsească modalități de organizare a unor competiții sportive interne. Frămîntarea s-a accentuat în urma eșecului pe care, cu cîtva timp în urmă, l-au înregistrat la o acțiune de „mare amploare" pusă la cale de ei, după îndelungi căutări. Este vorba de concursul de orientare turistică, proiectat să aibă loc în pădurea Lacul Sărat, soldat cu un... senzațional record de participare (cîțiva mobilizare): două fete, concurs aminat apoi *sine die* din lipsă — se zice — de hanorace (!) și busole.

În ultimul timp, ca urmare a atîtor „frămîntări" s-a dat startul într-o competiție de șah la care participă... nu se știe cine. Interlocutorul nostru afirmă: *„Am început-o, dar nu mișcă. Nu vine tineretul. Vina este a organizației U.T.C. care nu se ocupă de mobilizare. Ar trebui să le faceți o recomandare în acest sens".* Deși nu am înțeles rostul rugăminții (sediul comitetului U.T.C. din întreprindere se află în aceeași clădire), am pornit „îndelungata" călătorie pînă la secretarul U.T.C., *Vasile Calu.* Iată-i răspunsul: *„Mobilizăm, de acord, dar la ce? Dacă nu se organizează nimic?...".*

Planul de măsuri comun (cu numele: organizația U.T.C. nici nu știa că a fost întocmit) prevede o serie de acțiuni pentru primăvară: achiziționarea de echipament și materiale sportive, confecționarea unor aparate în uzină prin muncă voluntară (greutăți, parapete, garduri, stîlpi pentru terenurile de volei, panouri pentru baschet), amenajarea unor terenuri și organizarea unor competiții, la care să participe și fetele — pînă acum neangrenate în activitatea sportivă decît cele două de care am amintit, din peste 500 cîte lucrează în întreprindere, unele acțiuni cultural-sportive.

Dar, pentru îndeplinirea acestor obiective, pentru ca ele să nu rămînă doar pe hîrtie, este necesar să se pornească la lucru cu seriozitate, într-o deplină concordanță și identitate de vederi, să se clarifice care sînt sarcinile (în această privință domnește nebulozitatea) comitetului sindicatului, ale organizației de tineret și ale organelor locale ale CNEFS și să fie duse la capăt pentru a se produce cît mai curînd demarajul sportului de masă la „Progresul" Brăila, unde sînt mulți tineri care-l îndrăgesc și vor să-l practice. Să începem deci cu începutul!

A. BREBEANU

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

chiar în anul debutului, finala Cupei campionilor europeni. Ar fi frumos și meritat...

Panoramicul semnalează — totodată — reluarea campionatelor. Reîncepe, deci, pasionanta cursă între Steaua, Dinamo București și Dinamo Bacău — la băieți, Universitatea Timișoara, Confecția și Rapid București — la fete. Și, pentru că este prima etapă a returului toate meciurile prezintă atracție. Să vedem la ce constatări vor duce evoluțiile celor 60 de formații.

În sfîrșit, cuplaj la rugby! O măsură binevenită care se cere însă permanentizată. Penultima etapă a „Cupei Primăverii" devine astfel și mai interesantă: derbiului Dinamo — Steaua adăugîndu-i-se o deschidere mai mult decît promițătoare, meciul Gloria — Progresul.

Dar, ar trebui o dată să se lămurească și chestiunea terenurilor pe care să fie programate partidele și — mai ales — cuplajele de rugby.

De joi a început turneul final al campionatului național de volei masculin. Pînă sîmbătă seara e greu de dat răspuns întrebărilor. Cine va fi echipa campioană, viitoarea reprezentantă a voleiului românesc în C.C.E.? Cine va cîștiga Cupa Comitetului Olimpic? Care dintre jucători vor executa cele mai bune opțiuni pentru echipa olimpică?

Steaua a început turul cu un punct avans față de Politehnica Galați și Rapid București și cu două puncte înaintea dinamoviștilor bucureșteni. Va fi suficient acest avantaj?

Sîmbătă și duminică, pe planșele de la sala Floreasca II, Vințilă, Budahaziu, Bădescu și alți scrimeri români vor încerca să-i întreacă pe olimpicii bulgari în competiția de sabie pe echipe și în întrecerea individuală. Succes!

După un delicios — și cu destul de mari surprize — supliment la mijloc de săptămînă, fotbalul își așteaptă din nou fidelii suporteri în tribunele stadioanelor din București, Bacău, Arad, Brașov, Constanța, Pitești, șapte meciuri, șapte dileme în divizia A!

★

Rubrica „Unde mergem" va completa, desigur, panoramicul acestei săptămîni și va recomanda și alte competiții de mare atractivitate.

42 de ani în caravană!

- NICOLAE ION ȚAPU — PIONIER AL CICLISMULUI ROMÂNESC
- AMINTIRI... AMINTIRI...
- 1 000 000 DE KILOMETRI PE ȘOSELELE EUROPEI
- ALIMENTAȚIA CICLISTULUI DE-ACUM PATRU DECENII: PÎINE (SAU MĂMĂLIGĂ) CU BRÎNZĂ...
- „TURUL FRANȚEI" ȘI TEAMA DE NECUNOSCUT
- GALIEN, BUNUL MEU PRIETEN
- NU MĂ POT DESPĂRȚI DE BICICLETĂ!

Moment fericit din cariera lui N. I. Țapu: turul de onoare cu „Cupa Victoriei" (1937)

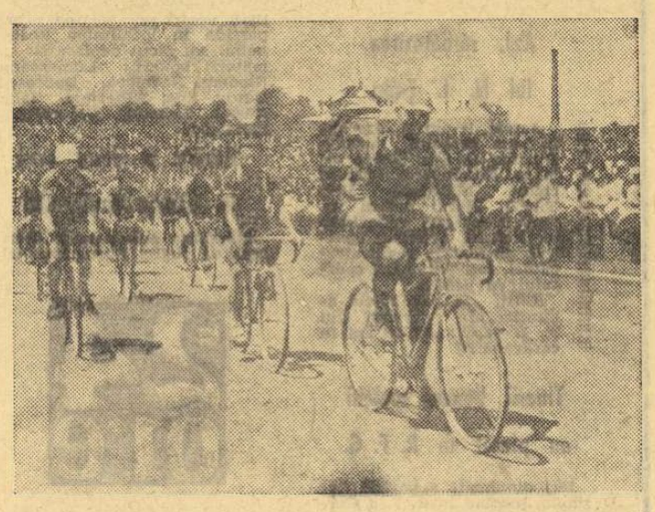

Anul trecut, prin vară, eram la velodrom. Seara își cobora umbrele peste ovalul de beton și puștii de la C.P.B. terminîndu-și antrenamentul se pregăteau să plece acasă, acolo unde îi așteptau lecțiile pentru a doua zi și, poate, dojana mamei. Unul dintre ei, un băiețaș blond, cu părul tăiat scurt, s-a apropiat de antrenor să-și ia „la revedere".

— Sărut mîna, nea Nae!

— Să trăiești, băiete!

M-a emoționat profund respectul acestui copil pentru omul cu părul cărunt, pentru acela ce-i devenise mai mult decît antrenor. **Nicolae Ion Țapu** a știut să-și apropie elevii. Blînd, sfătos ca un bunic, i-a îndrumat în viață, nu numai pe căile sportului.

— Sărut mîna, nea Nae!

★

A trecut mai bine de un sfert de veac de cînd l-am văzut pentru prima oară pe **Nicolae Ion Țapu.** Pe bicicleta cu șaua devenită proverbială („Stă în ea ca-ntr-un landou" — spuneau prietenii), cu cauciucul de rezervă petrecut pe după umeri, cu figura surîzătoare ce a știut să ascundă întotdeauna efortul, **Nicolae Ion Țapu** sosea la capătul unei curse în uralele mulțimii. Numele lui stîrnea senzație, aureolat fiind de o carieră cu multe performanțe prestigioase. Stînd de vorbă acum cu „nea Nae", răscolind prin colecții și prin însemnările personale, îl revăd cu un sfert de veac în urmă, victorios, fericit. Acum, după 42 de ani petrecuți în lumea ciclismului, are chiar mai multe motive să fie fericit. I-a fost fidel acestui sport al curajului, al eforturi dur, a crescut generații de rutieri, a dat ciclismului românesc tot ce a avut mai bun. Este — cred — o victorie mai prețioasă decît toate celelalte din prodigioasa lui carieră!

★

„Fratele meu avea o bicicletă. Duminica mi-o dădea și mie pentru plimbări. Din comuna Jilava unde locuiam, făceam drumul pînă la București pe nerăsuflate. Era prin '924 sau '925. Într-o zi m-am înscris la o cursă. Am cîștigat-o și Dumitru Tudose, fost ciclist și mare animator al acestui sport, mi-a întrezărit talentul. M-a îndrumat spre un club. Așa am devenit ciclist. După cîțiva ani am trecut la „Metropola", acolo unde prof. Constantin Asian își dăruia cu generozitate timpul pentru inițierea celor ce voiau să devină cicliști. Desigur, nu trebuie să vă imaginați că în acei ani ciclismul cunoștea regulile de igienă și alimentație de astăzi. Făceam curse grele, de peste 200 km, pe șosele inundate de praf, pe arșiță și pe ploaie, avînd la noi doar un codru de pîine și o bucată de brînză. Unii n-aveau nici atît, și-n loc de pîine luau mămăligă... Nu-i nici un reproș la adresa cicliștilor de astăzi — care primesc sucuri de citrice, o alimentație bogată în vitamine — dar, poate, ar avea posibilitatea să învețe ceva și din asta, mai ales la capitolele pretenții și modestie"...

★

Nicolae Ion Țapu este un pionier al ciclismului românesc. Prin performanțele realizate în diferite curse, el și alți alergători au contribuit la afirmarea acestui sport în România și peste hotare, la dezvoltarea lui.

— Cîți kilometri ai pareurs, nea Nae, pe bicicletă?

— Precis n-aș putea să calculez. Punînd la socoteală cele 20 de sezoane, antrenamentele, kilometrii parcurși pentru plăcerea mea personală, cred că am atins milionul.

★

În cariera sa de ciclist, **Nicolae Ion Țapu** a cîștigat 4 titluri de campion al României la fond, locul II în „Turul României" din anul 1935, a concurat la întreceri internaționale în Bulgaria, Franța („Turul Franței", 1936), Polonia (locul V în 1938), Iugoslavia (locul VI în 1938) etc. Din 1946 a devenit antrenor. În perioada 1948—1953 a fost antrenorul echipei naționale cu care a obținut locul III în „Cursa Păcii" (ediția I), locul I (prin Marin Niculescu) la J.B.E.C., locul I pe echipe în „Turul Poloniei" ș.a. A avut „în mîna sa" o pleiadă de mari vedete: Marin Niculescu, Traian și Nae Chicomban, Gh. Negoescu, I. Gociman, C. Șandru, Martie Ștefănescu.

★

— Cum a fost în „Turul Franței"?

— Imaginează-ți o echipă pregătită în pripă, cu bicicletele de... muzeu și cauciucuri bune și pentru motorete, o echipă care nu cunoștea nici traseul, nici forța „Turului Franței". Cam așa arătam noi, cei desemnați să-i înfruntăm pe matadorii ciclismului mondial. După prima etapă am rămas cu jumătate din efectiv, după a doua numai eu mai contam printre... supraviețuitori. Toată noaptea m-am gîndit ce să fac. Cum să mă duc eu singur mai departe? Mîine, poimîine s-ar putea să abandonez (cursa era peste puterile noastre) și-atunci cum mă voi descurca? Dimineața eram lămurit. Am predat numărul de start și am luat, împreună cu ceilalți, drumul spre București. Teama de necunoscut fusese mai puternică decît dorința de a mă afirma într-o cursă așa de mare...

★

Privind în albume sau discutînd, reînviem amintiri comune sau care aparțin în exclusivitate fostului campion. Dintre ele, una îmi reține în mod deosebit atenția. Povestește **Nicolae Ion Țapu:**

— Am concurat — în țară și peste hotare — cu mulți cicliști de vază. Dar parcă nici unul dintre ei nu mi-a lăsat o impresie atît de puternică ca Galien. În „Turul României", pe care l-a și cîștigat (e vorba de 1936), s-a purtat cu noi cavalerește. Ne-a ajutat, ne-a sfătuit, ne-a învățat. Parcă nu-i eram adversari, parcă n-ar fi fost în joc premiile care constituie pentru mulți cicliști mijlocul de existență. Am auzit că se află acum prin Spania, că s-a ruinat la jocurile de cărți. Îmi pare rău...

★

— Îți închei activitatea. Mîine (n.r. astăzi) te vom sărbători. Ce vei face ca pensionar?

— Nu voi renunța nici în ruptul capului la bicicletă. Voi fi prezent la fiecare cursă și dacă cineva va avea nevoie de sfatul meu îi voi da cu plăcere. Aș putea — după atîția ani petrecuți în ciclism — să renunț la cea mai mare pasiune a vieții mele?

Hristache NAUM